

Upoznaj svoju vjeru

Što se događa u misi? **Zagovori**
U nekim misama neki pokojni mogu se izričito spomenuti, a drugi samo u našim srcima; ali na kraju imamo naknu pred Bogom imenovati sve pokojne. Kako bih razvio veću osjetljivost izgovaram ova imena. U biblijskoj objavi Bog nas je naučio koje čudesno otajstvo je ime osobe. Otajstvo naših imena svoje korijene vuče iz tajne Božjeg imena: Oca, Sina i Svetoga Duha. Imati ime znači da me netko može nazvati. Bog mi daje ime kojim me poziva u postojanje i naša imena podsjećaju nas na taj dar. Zapravo ni ne znam biti Ja, sve dok mi druga osoba ne kaže moje ime i da mogu odgovoriti sa Ti koji je sadržan na jedinstven način u imenu onoga tko me zove. Dakle, ime je mala pjesma u kojoj je utjelovljeno biće osobe. Izgovoriti ime je mala otajstvo, mali konkretan zvuk koji drugoga čini prisutnim. Tijekom ove molitve puno smo puta izgovarali Božje ime: Otac, Sin i Sveti Duh. Sad izgovaramo i sva naša imena. To je liturgijski oblik onoga što smo razmišljali o Vjerovanju: da ne možemo apstraktno imenovati Oca, Sina i Duha Svetoga, ali moramo imenovati i Crkvu. Crkva nije apstraktna. Sastavljena je od toliko osoba, svaka sa svojim imenom. U Crkvi svi se zovemo imenom. Stoga je upotreba imena ključna značajka ovih zagovora. Što tražimo kad izgovorimo ime? To se može objasniti na dva načina. Prvo što se primjećuje je da od često molimo da „se sjeti svih onih koje imenujemo“. Ovo može zvučati čudno. Je li ih Bog zaboravio? Treba li Ga podsjetiti? Očito ovo ne može biti smisao „pamćenja“ u ovim molitvama. Ima neko specifično značenje koje smo vidjeli u anamnezi liturgije. Prisjećajući se

djela koja je Bog učinio u prošlosti, molimo da ih ispuni i u sadašnjosti. Kada se prisjećamo, Bog može djelovati i djelovat će za nas sada. Pozivamo se ovo sjećanje na Boga i molimo Ga da intervenira. Sjetimo se činjenica s kojima nas je spasio i molimo Boga da se toga sjeti. Kad se sjetimo drugih ljude i molimo Boga da ih se sjeti, tražimo nešto slično. Tražimo da drugi ne nestanu iz nas u prolaznosti vremena, udaljenosti i smrti. Samo nas Bog može učiniti jedinstvenima u onome što bi inače bila tako velika podjela. Drugi način na koji možemo razumjeti što molimo u našim zagovorima je da nas podsjeća na činjenicu da su oni produžetak naše epikleze. Molili smo Duha da preobrazi ovaj kruh i vino i da ujedini sve u jedno tijelo sve one koji su blagovali isti kruh i isto to vino. Sada jednostavno proširujemo tu molitvu i time onda izražavamo svoju želju da budemo jedno tijelo u Kristu sa svima onima koje smo imenovali; sa svima svetima, Crkvom u svijetu, pokojnima, sa svim ljudima. Što se događa u misi kada izgovorimo ta imena pred Ocem s našom žrtvom koja je stavljena pred Njega? Svi oni koji su imenovani postaju prisutni jer ih se Otac sjeća kao odgovor na ono što traži naša žrtva. Već sada ulazimo u svoju budućnost, gdje ćemo biti savršeno ujedinjeni kao jedno Kristovo tijelo. Ova veličanstvena molitva sada se kreće prema vrhuncu. Sjećamo se Kristove žrtve i prisjećajući se nje On ju uprisutnjuje kao događaj koji definira sadašnji čin. Molio je da budemo ujedinjeni u zajedništvu s tom žrtvom, tako da postanemo jedno tijelo s tijelom Kristovim, zajedno s Božjim narodom u vremenu i prostoru. Uz sve ovo postignuto, svojom molitvom činimo veliki napor prema budućnosti kojoj se nadamo u Kristu, budućnosti za koju osjećamo kako već prodire u sadašnji trenutak naše molitve. Nastavak slijedi....

Godište I.
Broj 48

Župa Svetog Jurja mučenika Đurmanec

Župni listić
"JUREK"

Božićna osmina

28. 12. 2025.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju 2,13-15.19-23

Kad mudraci otiđoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: »Ustani«, reče, »uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipt i ostani ondje dok ti ne rekнем jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi.« On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipt. I osta ondje do Herodova skončanja – da se ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta doзваh Sina svoga. Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: »Ustani«, reče, »uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili.« On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. Ali saznajući da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret – da se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin. Riječ Gospodnja!

U noći, dok je Betlehem spavao, Josip se probudio uznemirena srca. Nije to bio običan san. Bio je to poziv – hitan, jasan, zahtjevan. „Ustani, uzmi dijete i njegovu majku i bježi u Egipt.“ Bez pitanja, bez oklijevanja, Josip ustaje. Ne zna koliko će put trajati, ne zna što ih čeka, ali zna kome vjeruje. Marija u tišini uzima Dijete u naručje. Ne prigovara. Ne pita: Zašto baš sada? Zašto baš mi? U njezinu srcu i dalje odzvanja ono „Neka mi bude“. Dijete – Sin Božji – povjeren je ljudskoj brizi, slabosti i hrabrosti jedne obitelji. Sveta Obitelj kreće na put kao izbjeglice. Bez sigurnosti doma, bez jamstva povratka. Njihov put nije romantičan ni lak. To je put povjerenja. Bog ne uklanja opasnost, ali pokazuje put kroz nju. Koliko su i danas obitelji slične toj betlehemske noći: iznenadne bolesti, gubitak posla, nerazumijevanje, strah za djecu, neizvjesna budućnost. I često se pitamo: Gdje je Bog? Evanđelje nam tiho odgovara: Bog je s onima koji slušaju i idu, čak i kad ne razumiju sve. Sveta Obitelj nije sveta zato što je imala savršene okolnosti, nego zato što je u nesigurnosti birala poslušnost, u strahu povjerenje, a u nevolji zajedništvo. Josip štiti, Marija nosi, Dijete spašava – ali na Božji način: tiho, nenametljivo, kroz ljubav.

Nedjelja Svete Obitelji poziv je svakoj obitelji da se ne boji puta. Možda ne znamo kamo vodi sljedeći korak, ali znamo tko nas vodi. U domu gdje se sluša Boga, gdje se oprašta, gdje se zajedno moli i šuti pred tajnom života, ondje i danas prebiva Bog. Neka Sveta Obitelj iz Nazareta bude nadahnuće našim obiteljima: da budemo mjesta sigurnosti, vjere i nade – čak i onda kad put vodi kroz noć.

DAN/DATUM	VRIJEME /NAKANA
Nedjelja <i>Svete Obitelji</i> 28. 12. 2025.	07:30† misne nakane upisane u prošlom župnom listiću
	09:00 Macelj
	11:00 <i>za sve žive i pokojne župljane</i>
Ponedjeljak 29. 12. 2025.	Blagoslov obitelji
Utorak 30. 12. 2025.	Blagoslov obitelji
Srijeda 31. 12. 2025.	Blagoslov obitelji
	17:00 Zahvalnica
Četvrtak 1. 1. 2026.	09:00 Hromec
	11:00 <i>za sve žive i pokojne župljane</i>
Petak 2. 1. 2026.	07:30† vlč. Juraj JerneiĆ Blagoslov obitelji
Subota 3. 1. 2026.	Blagoslov obitelji
Nedjelja 4. 1. 2026.	07:30†
	09:00 Macelj
	11:00 <i>za sve žive i pokojne župljane</i>

UREDNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA: Kroz božićno vrijeme ne ureduje zbog blagoslova obitelji osim za hitne slučajeve!

OD SRCA HVALA SVIMA KOJI POMAŽETE U RASTU NAŠE ŽUPNE
ZAJEDNICE, BILO MOLITVAMA, RADOM ILI MATERIJALNO!

U prošlom tjednu

Kršteni 	
Umrli 	
Vjenčani 	

Šaljivi kutak

*Nakon nedjeljne mise obitelj sjedi za ručkom
Mama kaže: – Djeco, danas smo slušali kako
je obitelj dar od Boga. Sin se zamisli pa upita:
– Mama, znači li to da se dar ne smije vraćati?
Tata se nasmije i kaže: – Točno, sine. A uz to
dar se čuva, njeguje i... ponekad strpljivo
popravlja. Baka dodaje: – I zahvaljuje se Bogu
svaki dan, čak i kad dar zna biti malo bučan!
Svi se nasmiju, a mama zaključuje: – Važno je
samo da se u toj buci čuje ljubav. 🙌😊🙌*

Župne obavijesti

► Svete mise i uredovno vrijeme su kako piše u rasporedu u listiću. Upisujemo misne nakane za siječanj.

► U srijedu na staru godinu misa zahvalnica je u 17,00 sati.

► U četvrtak na Novu godinu i svetkovinu Marije Bogorodice svete mise su na Hromcu u 09,00 sati i u župnoj crkvi u 11,00 sati.

► U petak 2. siječnja je prvi petak u mjesecu. Imati ćemo pobožnost Srcu Isusovu nakon mise koja je ujutro u 07,30 sati.

► Sljedeća nedjelja je druga nedjelja po Božiću. Svete mise su u župnoj crkvi u 07,30 i 11,00 sati i u Maclju 09,00 sati. U Maclju će biti blagoslov trikraljske vode uoči Sveta Tri Kralja.

► Ako je netko još zainteresiran za pretplatu za Glasnik Srca Isusova i Marijina, do završetka godine mi treba reći. Cijena godišnje pretplate je 19,5 eura.

Uzmi Bibliju u svoje ruke svaki dan i osvježi svoju dušu riječima iz živog izvora Evanđelja!

Ponedjeljak, 29.12.; Toma,
Lk 2,22-35

Ta vidješe oči moje spasenje tvoje,
koje si pripradio pred licem svih
naroda.

Utorak, 30.12.; Feliks, Srećko
Lk 2,36-40

Pripovijedala je o djetetu svima koji
iščekivahu otkupljenje Jeruzalema.

Srijeda, 31.12.; Silvestar, Silvija
Iv 1,1-18

I Riječ tijelom postala i nastani se
među nama.

Četvrtak, 1.1.; Marija
Lk 2,16-21

Pronađoše Mariju, Josipa i
novorođenče. Nadjenuše mu ime Isus.

Petak, 2.1.; Bazilije, Grgur
Iv 1,19-28

Za mnom dolazi koji je preda mnom.

Subota, 3.1.; Isus, Genoveva
Iv 1,29-34

Evo Jaganjca Božjega koji odnosi
griješ svijeta.

Nedjelja, 4.1.; Anđela, Emanuel
Sir 24,1-2.8-12;
Ps 147,12-13.14-15.19-20;
Ef 1,3-6.15-18;
Iv 1,1-18

I Riječ tijelom postade i nastani se
među nama.

Blagdan Svete Obitelji (Isusa, Marije i Josipa) stavlja pred nas ideal kršćanske obitelji u kojoj vladaju ljubav, međusobno razumijevanje i vjernost Bogu. Sveta Obitelj pokazuje da se svetost ne živi samo u izvanrednim trenucima, nego u svakodnevici – u radu, žrtvi, strpljenju i brizi jednih za druge. Ovaj blagdan potiče obitelji da u svom domu njeguju molitvu, razgovor i povjerenje te da, poput Svete Obitelji, Boga stave u središte svoga života.

Blagdan Nevine dječice 28. prosinca - podsjeća na betlehemsku djecu koju je, iz straha za vlast, dao pogubiti kralj Herod. Iako nisu mogli svjesno ispovjediti vjeru, Crkva ih časti kao mučenike koji su životom posvjedočili za Krista. Ovaj blagdan snažno progovara o nevinosti, patnji nedužnih i vrijednosti svakog ljudskog života. Ujedno je i poziv vjernicima da budu glas onih koji se ne mogu sami obraniti, osobito djece, te da se zalažu za mir, pravdu i zaštitu najslabijih.